

saaledes, at Kommunerne meget vel efter den kan give de gamle Brændselshjælp, naar de trænger til det. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han mener, at man kan anvende § 5, 1ste Stykke, paa den Maade, som han her har skitseret, at naar de gamle trænger til Brændsel, kan de blot gaa til Kommunalbestyrelsen, og den giver saa de gamle Brændsel i Henhold til denne Paragraf.

I denne Forbindelse vil jeg gøre opmærksom paa, at selv om Indenrigsministeriet vilde fortolke Loven nok, saa human, hjælp denne humane Fortolkning ikke overfor Refusionsbestemmelserne, thi i det Øjeblik, der er afholdt en Udgift, protesterer den Kommune, der skal refundere en Del af Udgiften, naar den mener, at denne Udgift er afholdt paa urigtig Maade. Jeg kan der henvise til, at Frederiksberg Kommune systematisk nægter at refundere i Henhold til Aldersrentelovens § 5, 5te Stykke. Naar Forholdet er det, at Frederiksberg og andre Kommuner finder paa at nægte Refusion, fordi de Direktiver, der er udstedt af Ministeriet i human Retning, ikke staa i Overensstemmelse med Lovens Bud, hvad tror de Herrer da, at Ministeriet har at gøre? Ministeriet har da ikke andet at gøre end at prøve et Sagsanlæg; men naar man paa Forhaand maa sige sig selv, at et saadant Sagsanlæg ikke kan staa for Domstolens Prøvelse, anlægger Ministeriet naturligvis ikke Sag; Ministeriet kan ikke være tjent med at gaa til Domstolene og faa sin Afgørelse underkendt. Derfor har Ministeriet heller ikke givet Frederiksberg Kommune noget Paabud til Trods for, at der under en tidligere Indenrigsminister var givet Direktiver i Retning af at anvende § 5, 5te Stykke, paa den mest humane Maade, for øvrigt i Overensstemmelse med Udtalelser, som vel faldt i denne Sal, men som ikke fandt Udtryk i Loven paa en saadan Maade, at Frederiksberg ikke kunde dække sig og sige: Vi vil ikke refundere. Jeg vil gerne endnu en Gang spørge det ærede Medlem Hr. Hedegaard, om det er hans Opfattelse, at § 5, 1ste Stykke, skal forstaas saaledes, at naar de gamle henvender sig til Kommunalbestyrelsen om

Hjælp til Brændsel, kan de ogsaa faa den i Henhold til denne Paragraf.

Holger Larsen: Det ærede Medlem Hr. Hedegaard har ikke Ret i sin Opfattelse. Han opfandt § 5 ved første Behandling, og jeg gjorde da straks opmærksom paa, at den kan ikke bruges til at yde Brændselshjælp. Kun naar den gamle gaar til en Læge, og denne siger, at den gamle er syg, og det, han trænger til, er Brændsel, der er faktisk ikke andet, han trænger til, kan Bestemmelsen benyttes, altsaa i ganske enkelte Tilfælde. Det ærede Medlem har ikke Ret til at mene, at man i Almindelighed kan yde de gamle Brændselshjælp der- ved. Derfor opfandt jeg ogsaa andre Veje, ad hvilket man kan yde de gamle Brændsel fra Kommunernes Side.

Hedegaard: Nu er jeg jo fritaget for at svare paa den højtærede Ministers Spørgsmaal, da hans ærede Partifælle har givet ham Svaret. Jeg er ganske enig i, at man ikke kan gøre det i al Almindelighed, men i de Tilfælde, hvor den paagældende ikke kan erhverve sig noget og ikke har noget udover Aldersrenten, kan man ved Hjælp af § 5 komme ham til Hjælp paa forskellig Maade. Og det er ogsaa sket. Men jeg synes, at den ærede Minister gaar bort fra det, han selv kaldte det springende Punkt, om man kan bevise, at de gamle i Aar bliver daarligere stillede uden denne Brændselshjælp, eller om de faar det lige saa godt som i Fjor. Jeg maa dog hævde, at det er gaet i Fjor; de har haft taalelige Vilkaar, for ikke at sige mere — og mere kan det vel heller ikke blive og maa vel ikke blive i Fremtiden. Derfor, det, der er Spørgsmaalet, er, om de vil faa det daarligere i det kommende Aar, og det har Ministeren ikke givet os nogen som helst Oplysning om, skønt jeg efterlyste saadanne Oplysninger ved første Behandling.

Indenrigsministeren (Hauge): Under de Forhandlinger, der fandt Sted i Landstinget i Foraaret, var hele Venstre i Udvalget der enigt med mig i, at de Millioner, der udredes i Aldersrente, skulde udredes paa en bedre Maade, der skulde ikke gives